

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010171
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľubomíra Podmaníková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4425010171.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ľubomíry Podmaníkovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubice Libantovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 12.06.2025, sp. zn. 2Nt/10/2025, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 16. júla 2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd I. stupňa“) napadnutým uznesením (ďalej len „napadnuté uznesenie“) zamietol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/27/2021 z 14.04.2022, právoplatným dňa 23.08.2022 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/57/2022 z 23.08.2022, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd I. stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že podaním doručeným súdu 16.05.2025 odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania v posudzovanej trestnej veci, pričom za novú skutočnosť považoval to, že od začiatku trestného konania priznáva, tak ako aj spoluodsúdený C. D., že si bol zakúpiť drogu heroín, žiadnu inú drogu. Poukazoval na to, že v konaní pred súdom vypočutý svedkovia sú nedôveryhodní, títo sú užívateľmi pervitínu, súd ich za tie roky pozná, pretože vypovedali aj v iných trestných konaniach. Zdôrazňoval, že si bol kúpiť heroín, a to jednu dávku pre jeho vlastnú spotrebu a svoje odsúdenie označil za justičný omyl. Za ďalšiu konkrétnu skutočnosť, ktorá podľa neho odôvodňuje obnovu konania, označil novelu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024, po ktorej majú ustanovenia § 171, §172 a § 173 úplne iné znenie, tieto sú pre neho priaznivejšie a za to množstvo heroínu, ktoré dobrovoľne vydal pri zadržaní, je po zmene Trestného zákona iba pokuta.

Súd I. stupňa konštatoval, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/27/2021 z 14.04.2022, bol odsúdený A. B. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno c/, písmeno d/, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný a súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, ochranný dohľad na dobu 18 mesiacov, trest prepadnutia vecí. Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí oboznámil aj zápisnice z hlavných pojednávaní v predmetnej veci so zameraním na vykonané dôkazy a z týchto zistil, že odsúdený už na hlavnom pojednávaní dňa 20.01.2022 vo svojom výsluchu uvádzal, že v deň ich zadržania políciou boli s C.

D. kupovať len heroín, ale vyšetrovatelia stále účelovo písali pervitín. Taktiež zistil, že odsúdený aj v písomnom odvolaní proti rozsudku súdu I. stupňa ako aj na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu argumentoval skutočnosťou, že v deň zadržania boli s C. D. kupovať heroín a nie pervitín, pričom na tieto odvolacie námietky odsúdeného odvolací súd reagoval aj v písomnom vyhotovení svojho rozsudku tak, ako vyplýva z jeho odôvodnenia.

Súd I. stupňa ďalej zistil, ako to vyplýva z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky z 09.02.2023 sp. zn. 2Nt/32/2022, že týmto bol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietnutý predchádzajúci návrh odsúdeného z 25.10.2022 na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/27/2021, v ktorom tiež za novú skutočnosť označoval svoje tvrdenie, majúce byť podporené aj inými dôkazmi, že si bol kúpiť heroín a nie pervitín a celé konanie vtedy tiež označoval za účelovo vykonštruované. Sťažnosť odsúdeného proti vyššie citovanému uzneseniu bola uznesením Krajského súdu v Nitre dňa 19.05.2020 sp. zn. 1Tos/32/2020 zamietnutá ako nedôvodná.

Doplnil, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní a predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní, ale aj dôkaz v pôvodnom konaní síce vykonaný, ale s novým obsahom. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku, podľa ktorého sa za skutočnosť skôr neznámu rozumie aj strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa čl. 125 odsek 3 ústavy voči rozsudku vydaného na základe aplikácie takéhoto právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Vo vzťahu k časti návrhu na povolenie obnovy konania, ktorú odsúdený zakladal na svojom tvrdení, že si v deň zadržania políciou bol spoločne so spoluodsúdeným C. D. kupovať heroín a nie iné drogy s tým, že výpovede svedkov, užívateľov pervitínu, ktorí ho mali usvedčovať, označoval za účelové, táto v podstate žiadne nové skutočnosti, týkajúce sa skutkového stavu veci, ani nepredstavuje, ale odsúdený v podstate iba opakovane svoju obranu z pôvodného konania a dôvody, ktoré ako odôvodňujúce podľa neho obnovu konania uvádzal aj v minulosti už v podanom takom návrhu, ktorý bol právoplatne zamietnutý uznesením Okresného súdu Nové Zámky z 09.02.2023 sp. zn. 2Nt/32/2022. Súd I. a II. stupňa sa pritom v pôvodnom konaní v odôvodneniach svojich rozhodnutí zaoberali touto obranou odsúdeného a uviedli, z akého dôvodu túto vyhodnotili ako nedôveryhodnú a vyvrátenú.

Pokiaľ ide o dôvod obnovy konania odsúdeného, za ktorý považuje zmenu právnej úpravy od 06.08.2024 – novelu Trestného zákona, vykonanú zákonom č. 40/2024 Z. z., súd I. stupňa poukázal na časovú pôsobnosť trestnoprávných noriem hmotných, podľa ktorej sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný s výnimkou prípadu, ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony a v ktorom prípade sa trestnosť činu posudzuje a trest ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Tak, ako vyplýva z ustanovenia § 2 odsek 1 Trestného zákona, neskorší Trestný zákon ako pre obžalovaného priaznivejší, možno aplikovať iba do konečného rozhodnutia o trestnom čine, t. j. do momentu rozhodnutia súdu I. stupňa, prípadne II. stupňa v trestnom konaní, a preto zmena právnej úpravy po nadobudnutí právoplatnosti takého odsudzujúceho rozsudku, hoc pre odsúdeného priaznivejšia, je právna irelevantná, nemôže zakladať dôvod na jeho revíziu, a to ani prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku v podobe povolenia obnovy konania. Jediným prípadom, kedy neskoršia zmena právnej úpravy odôvodňuje povolenie obnovy konania, je ten, ak Ústavný súd SR svojím rozhodnutím podľa čl. 125 odsek 3 Ústavy SR (ktoré by bolo považované za skutočnosť skôr neznámu v zmysle § 394 odsek 4 Trestného poriadku a § 93 odsek 1 Zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov) vyslovil nesúlad niektorého ustanovenia tých právnych noriem, na základe ktorých bol vydaný právoplatný odsudzujúci rozsudok, s Ústavou SR, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, s ktorou vyslovila súhlas Národná rada SR a ktorá bola vyhlásená a ratifikovaná spôsobom ustanoveným zákonom. V prejednávanej veci menovaného odsúdeného však nejde o tento prípad, pretože Ústavný súd SR po nadobudnutí právoplatnosti vyššie citovaného rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/27/2021 žiadnym svojím rozhodnutím podľa čl. 125 odsek 3 Ústavy SR, nevyslovil nesúlad žiadneho ustanovenia Trestného zákona, podľa ktorého bola posudzovaná trestnosť činu, z ktorého spáchania bol odsúdený uznaný vinným a podľa ktorého mu bol zaň ukladaný trest. S poukazom na uvedené súd I. stupňa konštatoval, že odsúdený sa svojím návrhom na povolenie obnovy konania domáha neprípustnej revízie odsudzujúceho právoplatného rozsudku.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď, po jeho vyhlásení v jeho prítomnosti na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa, teda včas, sťažnosť.

V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že trvá na svojom návrhu na povolenie obnovy konania, v ktorom okrem iného uvádza, že v prípravnom konaní pred vyšetrovateľom ako aj v konaní pred súdom vypovedal pravdu, nedovoliť by si klamať, a to najmä pred súdom, preto od začiatku hovoril, tvrdil a vypovedal, že si zakúpil len heroín, žiadnu inú drogu. Odsúdený tvrdí, že súd chce aby účelovo klamal, predvolal z prípravného konania nedôveryhodných svedkov na pervitín, ktorí sú užívateľmi pervitínu, a ktorých súd už za tie dlhé roky pozná, pretože vypovedali aj pri iných trestných stíhaniach a v trestných konaniach.

Bol názoru, že sudca má dokazovať vinu jemu ako obžalovanému a nie účelovým nedôveryhodným svedkom, ak ho usvedčuje len jedna dávka heroínu, pretože nič iné neprenášal. Spýtal sa sám seba, čo mal dílovať, keď mal v ruke len jednu dávku heroínu. Uviedol, že odsúdenie je v jeho prípade jeden veľký justičný omyl, pretože keď si kúpil heroín, ako mohol byť odsúdený za pervitín, ktorý ani nemal u seba. Ak by si bol kúpil pervitín, aj bez svedkov by sa priznal ku skutku a uzatvoril by dohodu a bol by dostal nižší trest.

Ďalej uviedol, že na súde vypovedal, že si bol zakúpiť heroín, a sudca mu povedal, že si vymýšľa a odsúdili ho na základe výpovedí nedôveryhodných svedkov – užívateľov, a preto stále trvá na tom, že sudca ho účelovo odsúdil na základe toho, že si vymýšľa (čo je dokázateľné aj so zvukového záznamu z hlavného pojednávania zo dňa 14.04.2022).

Ako ďalšiu konkrétnu skutočnosť odsúdený vo svojom návrhu uvádzal novelu Trestného zákona účinnú od dňa 06.08.2024, pretože tieto ustanovenia sú pre páchatela priaznivejšie. Taktiež namietal názor Krajského súdu v Nitre, v uznesení zo dňa 13.04.2023 sp. zn. 4Tos/24/2023, ktorý uvádza v závere svojho odôvodnenia. Vzhľadom na uvedené sa menovaný odsúdený nestotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a bol názoru, že konkrétne skutočnosti uvedené v bodoch I. a II. návrhu na povolenie obnovy konania spĺňajú podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a žiadal, aby Krajský súd v Nitre zrušil napadnuté uznesenie a aby sám rozhodol a zmenil predmetné uznesenie v intenciách jeho sťažnosti, a to tak, že návrhu na povolenie obnovy konania vyhovie a obnovu konania povolí.

Krajský súd ako súd nadriadený, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie mu predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd mal preukázané, že súd I. stupňa nespĺnenie podmienok obnovy konania v prejednávanej veci, ustanovených v § 394 Trestného poriadku, zistil správne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom. Taktiež nadriadený súd zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku, pretože obsahuje všetky, pre rozhodnutie o návrhu odsúdeného podstatné skutočnosti, ktoré súd I. stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú, úvahy, na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, v hore naznačenom smere posudzoval, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a poukazuje na ne, nepovažujúc za potrebné ich zmeniť ani doplniť.

Nadriadený súd tak, ako i súd prvého stupňa, predovšetkým konštatuje, že konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, navrhovateľ vedel, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízný princíp pôvodného konania, čo do verifikácie a prehodnocovania už vykonaných (a obsahovo nezmenených) dôkazov, či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom prvého, resp. druhého stupňa v pôvodnom konaní, ani preskúmanie vecnej správnosti rozhodnutia (R 6/1997). Účelom obnovy konania, ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý

zákon taxatívne stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

Súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba nadväzujúcich etapách, pričom v prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku, alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 odsek 4 písmeno a/ Trestného poriadku), resp. situácia predpokladaná v ustanovení § 394 odsek 4 písmeno b/ Trestného poriadku, ktorá reaguje primárne na aplikáciu takého zákonného ustanovenia vo vzťahu k odsúdenému, ktoré bolo neskôr v osobitnom type konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vyslovené za nesúladné s Ústavou Slovenskej republiky a priamo negatívne ovplyvnilo postavenie odsúdeného. Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t. j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne, ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah. Až po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v druhej etape a to v tom smere, či by tieto mohli samy o seba alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok a až v prípade, že sú tieto obe uvedené podmienky splnené kumulatívne, súd môže povoliť obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia, v opačnom prípade návrh zamietne pre nesplnenie zákonných predpokladov.

Nadriadený súd v nadväznosti na citovaný právny výklad a po preskúmaní obsahu spisu konštatuje, že odsúdený ani v písomnom odôvodnení sťažnosti neuviedol také skutočnosti, aby mal nadriadený súd k dispozícii také relevantné skutočnosti, okolnosti alebo právne úvahy, ktoré by boli spôsobilé z hľadiska zistenia podmienok obnovy konania spochybníť správnosť a úplnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, ako aj správnosť právnych úvah (zvlášť § 394 odsek 1 Trestného poriadku), na základe ktorých skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, posudzoval jeho návrh.

Argumentácia odsúdeného pre povolenie obnovy konania bola primárne založená na jeho presvedčení, že odsúdenie je v jeho prípade justičný omyl, pretože menovaný si kupoval heroín, nie iné drogy, a na preukázanie opaku, t. j. že kupoval aj pervitín, si súd predvolal z prípravného konania nedôveryhodných svedkov – užívateľov pervitínu. Druhý bod argumentácie odsúdeného na povolenie obnovy konania bol založený na návrhu aplikovať v predmetnej veci novelu Trestného zákona, pretože tieto ustanovenia sú pre páchatel'a priaznivejšie.

Pokiaľ ide o prvý bod sťažnosti nadriadený súd udáva, že túto skutočnosť odsúdený namietal jednak v pôvodnom konaní (súdy I. aj II. stupňa v svojich odôvodneniach predmetnú námietku vyhodnotili ako nedôveryhodnú a vyvrátili), ako aj v jeho predchádzajúcom návrhu na obnovu konania, ktorý bol právoplatne zamietnutý uznesením Okresného súdu Nové Zámky z 09.02.2023 sp. zn. 2Nt/32/2022. S poukazom na vyššie uvedený právny výklad v kontexte splnenia podmienok na povolenie obnovy konania sa nadriadený súd stotožňuje s tvrdením súdu I. stupňa, že predmetná sťažnostná námietka odsúdeného nepredstavuje novú skutočnosť alebo dôkaz, a to z dôvodu, že bola súčasťou obrany odsúdeného už v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu predstavuje iba spochybňovanie zákonnosti postupu súdu a jeho hodnotenia vykonaných dôkazov v prejednávanej veci.

V kontexte druhého bodu sťažnosti nadriadený súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, v ktorom sa súd I. stupňa vyčerpávajúci spôsobom vysporiadal s obranou odsúdeného v tejto súvislosti. Krajský súd iba v stručnosti pripomína, že skutočnosť v podobe účinnosti novely Trestného zákona účinnej od 06.08.2024 je v posudzovanom prípade irelevantná, pretože táto by sa mohla aplikovať (ako pre páchatel'a výhodnejšia) iba v prípade, ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony. Keďže predmetná novela Trestného zákona sa stala účinnou necelé 2 roky po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, právoplatným dňa 23.08.2022 sp. zn. 4T/27/2021, túto v posudzovanom prípade nemožno aplikovať.

S poukazom na vyššie uvedené preto možno konštatovať, že žiadne iné nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré neboli súdu známe v pôvodnom konaní, odsúdený neuviedol.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.